

KVINNORNAS TIDNING

11 Januari 1925.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre p. mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Magasinsgatan 12, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.— 1/2 år Kr. 3:50. 1/4 år Kr. 2:—
Lösenummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1925.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utlandskronika i sammandrag.
Håller moderskärleken på att försvinna? Av Hedvig Berggren.
Nationernas Förbund och den svenska opinionen. Av Mia Leche.
Livets sång. Av Crayon.
Årskapsmarknaden. Av Edith MacMillan.
Varför får ansiktet?
Uderbetyget.
Något om mjölkdroppar. Av Doktor Axel Höjer.
Snittets värde i guld.
Vänstra handen.
Lilith. Roman av Florence Warden.

Utlandskronika i sammandrag.

Under den gångna veckan har den berömda finansministerkonferensen i Paris tagit sin början. Även Förbundets stater ha därvid varit representerade.

Konferensens program är begränsat till frågan om fördelningen mellan de allierade makterna av inkomsterna av Ruhrokkupationen samt av Dawes-planens genomförande. Utanför konferensen förekomma konversationer i en annan viktig fråga, nämligen hur det skall ordnas med de skulder i vilka de allierade makterna häfta hos varandra allt sedan krigets dagar.

Amerika har att fordra av sina europeiska bundsförvanter det svindlande beloppet av tolv tusen miljoner dollars, med England som största gäldenär. England har i sin ordning stora fordringar hos bl. a. Italien och särskilt Frankrike och det sistnämnda landet har betydande men mycket osäkra tillgodohavanden hos en rad europeiska småstater.

Man hade hoppats på en allmän reducering av dessa krigsskulder. Föränta stater, så intalade man sig, skulle närmast med hänsyn till sina enorma krigsvinster och sitt överflöd på guld generöst avkorta sina europeiska fordringar. England hade i så fall haft för avsikt att visa samma goda hjärta mot sina gäldenärer.

Föränta stater ha emellertid kategoriskt förklarar, att de ämnat utkräva varenda cent av sin fordran, kapital med ränta på ränta!

U. S. A. är f. n. världens mäktigaste och rikaste land; det "dryper fullständigt av mjölk och honung". Dess hjärta är hårt i förhållande till det. Men dess onda dag kommer nog också. Det blir när det ärekära japanska folket är tillräckligt starkt för att hämnas den lidna skympen att som "färgat" ha utestängts från Amerikas, tillräckligt starkt för att skaffa sig det armåbrusum i världen som dess höga födelsessiffror med nödvändighet kräver. Ett oroväckande tecken är det växande politiska samförstånd som ger sig tillkänna mellan japaner och kineser vilka, tidigare inbördes kyligt stämde, nu funnit varandra i hatet mot den vita världen.

Tyska regeringen har mottagit ententemakternas not i Kölnfrågan.

Den är barsk i tonen och förklarar i allmänna ordalag, att Tyskland icke i ålagd utsträckning avrustat. Följaktligen uppskjutes den i Versaillesfreden till den 10 jan. 1925 utlovade första delvisa utrymningen av det ockuperade området utmed Rhen, Kölnzonen. Den tyska svarsnoten, som likaledes är hällen i allmänna ordalag, gör gällande, att avrustningen i alla väsentliga delar är genomförd.

Engelska tidningar av besinningsfullare läggning beklaga, att Kölnzonen icke i laga ordning utrymts. Det förefalla kommer, framhålls det, att ytterligare stärka den nationalistiska rörelsen i Tyskland, vilken är hat mot ententen, hat mot Frankrike, hat mot England, hat mot Amerika. Denna rörelse omfattar det kraftigaste och värdefullaste tyska folkelementet, och den skall en dag vara redo till handling. Det är däraktigt att tro, att man genom att beröva Tyskland här och flotta och allt vad som hört till tidigare krigföring skall kunna förnta dess slagkraft. Hela världen vet, att de tyska vetenskapsmännen outröttligt forska efter och antagligen skola utfinna helt nya och fruktansvärdare krigsmetoder.

Under det gångna året har Tyskland på ett nästan underbart sätt återhämtat sig. Dess ekonomiska ställning har förbättrats, dess valuta har som genom ett trollslag blivit stabil, det råder ingen arbetslöshet, man hör inte talas om några strejker ehuru arbetstiden är längre, lönen lägre än i andra länder. Och framför allt! — folkets självkänsla, så totalt utplånad under hungerns och förmildningsårens år, har vaknat. "Das grosse Vaterland" är åter ett levande och till handling, utveckling eggande begrepp; en dag om icke alltför länge skall det tyska folket vara Europas största och starkaste nation!

För ögonblicket är Tyskland upptaget av sin regeringskris. Den gamla regeringen, som begärt sitt avsked, sitter kvar i avvaktan på att det skall lyckas Marx att bilda en ny. Det synes emellertid omöjligt att få till stånd ett partiblock tillräckligt starkt för en regering att stöda sig på. Partierna vilja icke samarbeta. De tyckas icke håller vilja godkänna en politisk expeditionsmästare.

Mussolini, Italiens diktator, synes stå mitt uppe i en politisk kamp av allvarligaste art. Oppositionen, vänsterpartierna, har riktat ett samfällt angrepp mot honom bl. a. genom sin press. Den angriper har svarat med de mest drastiska försvarsåtgärder, häktningar, tidsindragningar, pressensur o. s. v.

Världspressen, d. v. s. de verkligt stora tidningarna konstatera att Europa under det gångna året i betydande utsträckning förbättrat sin ställning. En större stabilitet har inträtt i förhållandena, och man synes på alla håll fast beslutet att efter bästa förmåga deltaga i världsdelen ekonomiska återuppbyggande. Den politiska horisonten är icke lika molnfri, men man hoppas dock på vackert väder, åtminstone under de allra närmaste åren.

Håller moderskärleken på att försvinna?

Av HEDVIG BERGGREN.

I ett av de senaste numren av Kvinnornas Tidning berättades att på en enquete i en svensk kvinnlig kommunisttidning flertalet kvinnliga svar uttryckt sympati för tanken att barnen i den kommuniststat, man hoppas på, skola "förstatligas" d. v. s. att de skola frantagas föräldrarna och, berövade alla släktskapsband, som en statens egendom uppfostras i dess barnhem.

Bekant torde vara, att man på kvinnligt kommunisthåll går ännu längre, att man utom rätt till fosterfördrivning även önskar rätt för gift eller ogift mor att, om hon så finner för gott, avliva sitt nyfödda barn.

Dessa egendomliga tidsföreteelser liksom även det förhållandet att många gifta bildade kvinnor icke önska barn eller, om de få sådana, med lugnt samvete överlämna dem i en kanske okunnig och ansvarslös tjänarinnas vård, medan de själva ägna sig åt ett för familjens härgning icke nödvändigt förvärvsarbete, allt detta gör den frågan aktuell, om kvinnans moderskärlek håller på att försvinna.

Vad är moderskärlek? Så långt den endast avser skydd och vård åt avkomman tills denna nått tillräcklig utveckling för att själva kunna skaffa sig sitt livsuppehälle, är moderskärleken en naturdrift, vilken återfinns lika väl hos däggdjuren och fåglarna som hos kvinnan.

De högre djurens ungar liksom kvinnans barn skulle, hjälplösa som de äro vid födelsen, vara hemfallna åt undergången, om icke moderskärleken mötte dem vid inträdet i livet. De födas i säkerhet även i vilddjurets håla, i rovfågeln näste! Moderskärleken, som är förtusen, hängivenhet, godhet, offer, utgör själva förutsättningen för livets upprätthållande!

Lydande en inre hemlighetsfull maning bygger den unga fågelhonan sitt första näste, ett med stort besvär åstadkommet bo, som hon alla icke behöver för egen del, och hon lägger däri en samlad ägg, om vilkas mening hon är fullständigt okunnig. Utan att förstå ruvningsens innebörd vilar denna livliga varelse i veckor på de ägg, vilka mås se förefalla henne som livlösa ting, och när ur dem slutligen framkomma små ohylligt fula väsenden, helt olika henne själv, med långa nakna halsar, oproportionerligt stora ruhuden och med fruktansvärda, omätliga gap, gripes hon icke av avsky eller fruktan, utan välkomnar hon dem med ett lyckligt kvitter, värmer hon dem med sin kropp och deltar hon med maken outröttligt i det mödosamma arbetet att stilla deras glupande hunger.

Och rovdjurshonan, som fött sin första kull ungar, vänder sig icke i raseri mot dessa varelser, från vilka hennes kropp nyss med väck och

vända befriat sig. Hon sluter dem i stället ömt intill sig och ger dem sin mjölk att dricka.

Om de högre djuren ägde större reflektionsförmåga än vad naturen utrustat dem med, skulle honorna efter den första kullen ungar kunna säga sig, att moderskapets förpliktelser äro alltför påkostande och frestelsen att i så stor utsträckning som möjligt befria sig från dessa plikter ge sig tillkänna. Fågelhonan skulle icke längre låta sina ägg falla i ett dunmjukt näste utan på hållebrevet och däggdjurshonan smyga sig bort från sina ungar överlämnande dem åt hungerdöden.

Ty icke håller i djurhjärtat är moderskärleken en under alla förhållanden roffast och konstant känsla. En ko, som berövats kalven, har efter ett par timmar glömt sin förlust, och kattarna vars ungar man dränkt spinner åter belåtet efter några dagar.

En egendomlig företeelse är, att moderskärleken hos djuren endast har begränsad varaktighet. Denna omätligt starka känsla, som synes mäktigt av varje offer, slit och släp, tvång, egna umbäranden, ja, livet självt, sloknar en dag fullständigt och efterträdes av likgiltighet — det är när ungar nätt en sådan utveckling, att de själva kunna sörgja för sina materiella behov. Inga minnen av gemensam lycka, ingen tacksamhet, inga känslor av samhörighet binda inom djurvärlden mor och ungar vid varandra — de skiljas utan smärta, utan saknad. Släktskapen har förbytt i främlingskap.

Endast hos kvinnan är kärleken en varaktig känsla. Antagligen därför att den äsyttr något mera och högre än den materiella omvårdnaden. Moderskärleken blir *mänsklig*, när modern i barnet ser icke uteslutande en varelse, vilken hon hjälper materiellt och rustar för livskampen, ty det gör även djurmodern, utan när hon i sitt barn ser också en odödlig varelse, i vars sinne hon ingjuter kärlek till Gud, till människorna, till dygden, fostrande dess själ för himlen.

Det torde vara den djuren nekade men människan tillerkända förmågan att reflektera, som anfräter kvinnans moderskärlek, nämligen när reflektionen icke dröjer vid moderskapets skönhet, dess höghet och sällhet utan endast eller förtredesvis vid dess fysiska smärta, dess risk, dess besvär, dess ofrihet, dess kostsamhet.

Så länge kvinnan såg sin jordiska bestämelse i att vara maka och moder, så länge hemmet var hela hennes värld, så länge detta hem hägnande omslöt framför allt barnen, torde moderskärleken, om än av växlande styrka, ha funnits och verkat i kvinnohjärtat.

Men när moderskapet, som i våra dagar skett, blivit en fråga om besvär, bundenhet, om mistad arbets-

Nationernas Förbund och den svenska opinionen.

Vad innehåller det s. k. Genèveprotokollet?

Av MIA LECHE.

Svenska Kvinnors Medborgarförbunds artikelserie.

Det politiska intresset i vårt land rör sig för närvarande dels kring försvarsfrågan lösnig och dels kring frågan hur regeringen skall ställa sig till Nationernas Förbunds förslag om att lösa mellanfolkliga tvister genom skiljedom. Regeringen har tillsatt en kommitté av sakkunniga, som skall taga ståndpunkt till "Genèveprotokollet". Olika fredsorganisationer ha också tillsatt en kommitté för att studera frågan. Och i pressen framförs dagligen synpunkter för och emot. Mest emot kan man nog säga. Ty här hemma ställer man sig skeptisk mot förbundets åtgärder. Medan folkförbundet överallt i de länder som tillhöra detsamma, ända sedan sin tillblivelse varit föremål för intresse, sympatier och propaganda, så tycks Sveriges hållning ha bestämts av vishetsregeln: "Vi ska inte låta lurra oss!"

Det är naturligt att ett litet land iakttagit en viss prövande försiktighet i samfärdseln med de mäktiga staterna, men det är en långt driven misstänksamhet när man i varje positivt steg från Nationernas Förbunds sida vill se en stormakternas fallgröpp åt de stackars småstaterna. Man utgår från den felaktiga föreställningen att *freden* skulle vara ett de små och svaga staternas speciella intresse. Man glömmar att världskriget bör ha lärt alla, stora såväl som små, segrare såväl som besegrade, att de intet ha att vinna av krig-

get men allt av freden och att ett nytt krig vore icke endast mord utan självmord.

Den anmärkning som under folkförbundets första levnadsår riktades mot detsamma, var att det uträddade för *litet*. Efter den sista förbundskongressen går klandret däremot ut på att Nationernas Förbund gått allt för brådstörtat tillväga. Hitintills har förbundet egentligen endast haft humanitära och sociala åtgärder på sin kreditsida: den ekonomiska hjälpen till Österrike och Ungern, bekämpandet av smittosamma farsoter, krigsfångars utväxling och hemtransport, beivrandet av opiummissbruk och vit slavhandel och mycket annat gott och nyttigt verk. När detta framhållts har man sagt: "Ja, allt det där är gott och väl men vad har Nationernas Förbund gjort för att *avskaffa kriget*?" Och nu, när ett förslag framlagts om sättet att förhindra krig, säger man: "Vilken däraktigt optimism att tro att världen redan är mogen för att ersätta kriget med obligatorisk skiljedom!" — Det är sannoligen inte lätt att göra folkopinionen till lags!

Hur har nu Nationernas Förbund tänkt sig att skiljedoms- och säkerhets-systemet praktiskt skall kunna ordnas?

Förbundet, som ju ej äger rätt att fatta för staterna bindande beslut, har enats om ett s. k. protokoll, som

förtjänst, om förlorade möjligheter till nöjen, om ogärna gjorda personliga uppföringar och penningutgifter, hotas moderskärleken av undergång.

En kvinna som med ledsnad, bekymmer, vrede blivit medveten om sitt havandeskap och som med fruktan och grämlöse moter sitt barns födelse suggererar sig till en känsla, diametralt motsatt moderskärleken. Ett sådant barn skall i strid mot naturens lagar vid sitt inträde i livet icke mötas av kärlek utan av köld, kanske hat. Det skall icke slutas till ett bröst utan till en mjölkflaska. Sämre lottat än ungen i vilddjurets håla och rovfågeln näste skall det i sin moders famn icke vara i säkerhet utan i fara —

I den mån kvinnans tidigare kärlek till hemmet bytes i intresse för livet därutanför, i den mån hon icke längre ser sin jordiska bestämelse i att vara maka, moder och släktets uppfostarinna utan i att vara yrkesutövare och tjänsteinnehavare, i den mån hennes offervilja bytes i självhävdelse, skall moderskärleken kalla hos henne och skall hon bliva allt mindre benägen till moderskap.

Men samtidigt — och kunna vi

(Eftertryck förbjudes.)

SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000.—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Inf. gen. Göteborg. Tandl.-Sällskap.

Tandl. Lisa Andrén

Vasagatan 5 B. Tel. 10919.
10-2, 5-7; lördagar 10-2.

rekommenderats till regeringarnas underskrift. För att den där föreslagna nya internationella rättsordningen skall få laga kraft fördras först och främst att protokollet för den 1 maj 1925 undertecknas av minst tre bland stormakterna: England, Frankrike, Italien och Japan, och dessutom av tio bland Nationernas Förbunds medlemmar. Om detta villkor uppfylles kommer en allmän konferens för nedrustning att hållas under juni månad 1925, och först om denna får positivt resultat komma de nya bestämmelserna att med bindande kraft inflyta i förbundspakten.

Den bärande principen i detta förslag är att krig för framtiden skall betraktas som brott. Det har ej varit så förr. Man har även inom Nationernas Förbund under vissa förhållanden betraktat krig som någoting tillåtet och därigenom i princip godkänt kriget. Nu har man kommit därhän att kriget under inga förhållanden anses berättigat, och den svårösta och viktiga skuldfrågan vill man lösa genom att betrakta angriparnen såsom den som är skuld till kriget.

När en stat hotar med angrepp eller anfäller en annan utan att anlita medling och skiljedom, eller i trots av en skiljedom eller ett enhälligt rådsbeslut, äga förbundsstaterna utan vidare skyldighet att gå till aktion mot den brottslige med härför avsedda vapen, ekonomiska, och i värsta fall militära s. k. sanktioner. Med ekonomisk sanktion menas avbrytande av handels- och andra förbindelser med det fredsbrötande landet. Militära sanktioner äro också vid behov obligatoriska, men inträda icke annat än för att möta en orostiftares angrepp med förbundets maktmedel och på dess uppdrag.

Det är naturligt att detta förslag kommer att stöta på motstånd från nationalistiskt håll, och vi få ej heller förbise den kritik som kan resas ur pacifistisk synpunkt. Den förra kategorien, d. v. s. de som alljämt tro, att de bästa garantierna för ett lands fred och oberoende ligger i en nationell politik, baserad på en bister isolering, känna sig givetvis icke hänförliga över en kooperation enligt formeln: *en för alla och alla för en*. På detta håll är det den nationella självbestämmanderätten och suveräniteten, som känner sig hotad. Den pacifistiska opinion, som kan tänkas uppstå mot de militära sanktioner, som ju utgöra konsekvensen av det framlagda förslaget, beror åter på att man från det hållet torde ha väntat någoting annat och högre av Nationernas Förbund. Man hade tänkt sig en sådan utveckling av förbundets moraliska auktoritet, att den kunde åstadkomma en omvandling av människornas sinnen hän emot en

Hemmets tidning

— är —

Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värdefulla artiklar i olika
frågor, berättelse,
följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemburen.

Lösnummerpris 10 öre.

fullständigt etisk och moralisk avrustning. Man hade velat avskaffa straffnings- och represaliemomentet på samma sätt som de moderna pedagogerna avskaffat skolan. Och vi finna nu i stället, att våldets tid ingalunda är förbi, att vi alltså måste räkna med dess tillämpning som en yttersta konsekvens vid mellanfolkliga uppgörelser. Krigets våld skall brytas med ett våld, som står i fredens tjänst.

Det som vunnits är dock säkert det mesta som kunnat vinnas för närvarande. Målet är inte uppnått, men Nationernas Förbund har anvisat en etapp på vägen till världsfreden.

Nu förhåller det sig nog så att protokollets utsikter att redan nu vinna allmän anslutning äro ganska tvivelaktiga. Det var mälsmännen för en ny politik, bärarne av fredens och folkförbundets idéer, som väntades i Englands och Frankrikes regeringar infria det verk de själva påbörjat i Genève. Denna riktning sitter inte längre vid makten i det stora brittiska riket. Den konservativa regeringen som utgått ur valen har inte samma ansvar att fullfölja fredsverket som MacDonaldis regering hade. I Frankrike väntar den Poincaréska politiken bara på ett lämpligt tillfälle att återta ledningen. Tysklands inträde i förbundet, som är av sådan vikt för freden, förefaller också mera ovisst än det gjorde för några månader sedan och Amerika har genom det förbundsfiendliga presidentvalet ställt sig än mer avvisande till varje permanent politiskt samarbete med Europa.

Och dock är det alla fredsännerns fasta hopp och förtröstan att något för praktisk politik välgående skall utgå ur Genèveprotokollet. Så djupt och allmänt är ändå freds- och skiljedomstanken rotad både i den anglosaxiska världen och i de små länderna, att det frö som sänts i Genève inte kan förtorka och förtrampas. Genèveprotokollet må antagas eller förkastas — fredsännerna skola dock hålla klart för sig att deras rörelse genom N. F. fått ett kraftigt handtag. Det är dock den västerländska folkopinionen, den fredliga civilisationen som här sagt sitt ord och det ordet kan ej i längden förklina ohört. Inneböden av 1924 års kongress är denna:

Kriget har berövats varje spår av glans och ära, varje skymt av heroism och berättigande. Det är ett brott likvärdigt med mord och stöld i det civila livet. Denna klart uttryckta princip ger fredsännerna större anledning än någonsin att sluta upp kring Nationernas Förbund. Det sista beslutet har tydligt ådagalagt att de femtiore stater som tillhöra förbundet äro övertygade om nödvändigheten av världspolitikens omläggning på fredens grund.

Höga kvinnliga honorar.

De största lönerna inom kvinnovärlden utkvitteras antagligen av filmstjärnorna. Vilka enorma inkomster de ha visas av de skatter de erlägga. Mary Pickford betalar i skatt 2,400 dollars, oändligt distanserad av Constance Talmadge, som har en debetsedel på 1,000 dollars, och ännu mera av Pola Negri, som skattar 14,000 dollars.

Brand- och Livförsäkrings-Aktiebolaget

SVEA

Göteborg.

Livets sång.

Vi sutto fyra stycken vid ett vackert dukat bord. Från de fantastiskt formade lamporna runt taket flöt ett dämpat gyllene sken ut över salen, vars alla bord voro upptagna. Vaktmästaren ilade med fyllda brickor ljudlöst över mattorna eller lyssnade, stödda mot väggen eller en pelare, en smula själsfrånvarande till musiken, som oförtrutet spelade "Grevinnan Mariza".

Stämningen borde varit god. *Var den god? Vid vårt bord talades om depressionen och om allt annat ledsamt som är i tiden.*

Och av uppsynen att döma talade man om precis detsamma vid de andra rikt försedda bord. Trots välmående svällande nackar, klädningar från de bästa modalesongerna, vinglas och allt.

En timme senare möter jag någon, som kommer från en trakt ute på landet, en trakt med dålig åkerjord men med ståtliga ljungklädda berg på vilkas högsta krön man understundom ser den vackra silhuetten av ett rådjur, stora mossar över vilka ålgen skrider, milsvida högtidligt susande skogar och i deras famn leende himmelsblå sjöar.

En underbar trakt! Och när hon som jag möter berättat allt oviktigt men, ack, så roligt därifrån frågar jag henne:

— Och hur har ni det eljes där ute?

Då svarar hon dessa märkliga ord: — När jag kom ut på trappan i morse och såg solen gå upp över skogen jublade jag av fröjd!

Låt mig berätta vem hon är, denna som jublade av fröjd!

En helt enkel kvinna av folket. Den trappa hon stod på har tre smala, litet sneda steg och de leda upp till en förstuga, som ni måste buga er in i. Där innanför finns ett enda rum och ett kök med plats knappast för en spis och ett bord.

Det är nämligen bara en liten, liten stuga och mycket gammal. Den röda färgen är blekt av ålder och brändbeklädnaden här och var litet illa åtgången av väder och vind.

Denna lilla stuga är icke till fullo betalad, tegarne som höra till den äro

magra och stupa brant och oländigt ned i dalen. Det är vattensjukt där nere i djupet, gädesgårdarne stå för fall och det råder arbetslöshet på trakten.

Men när denna kvinna, som börjar sin arbetsdag medan vi ännu ligga i vår bästa sömn och som skall sluta den först långt in på kvällen, när hon träder ut på stugtrappan den nya dagen till mötes, tänker hon inte på allt detta vilket borde ligga blytungt på hennes sinne. Hon ser i stället solen gå upp över skogen, hon hör tupparne gala i de små granngårdarne, där kaffepannan puttrar på spisen, hon känner vinden blåsa mildt och varligt, hennes blick famnar en blå himmel, hon ser långt bort genom dalen åkrar och gårdar som inte äro hennes och jublande av fröjd hälsar hon den nya dagen!

Medan vi — — — — —
Crayon.

Äktenskapsmarknaden

Några reflektioner.

Av EDITH MACMILLAN.

Tiden är icke god för kvinnorna. Trots kvinnörrelse, kommunal och politisk rösträtt, rätt till arbete o. s. v. är deras ställning verkligt prekär. Konkurrensen på arbetsmarknaden är oerhörd, det blir allt svårare att komma in på de olika yrkesområdena och allt lättare att utvisas därifrån.

Och äktenskapsmarknaden börjar bli flau på ett oroväckande sätt.

För några nummer sedan omnämndes i denna tidning, att man i England känner oro inför den minskade lust männen visa att gifta sig. Det kan tilläggas, att man även i Tyskland klagat över samma tidsföreteelse. Icke heller i Amerika synes det vara bättre ställt.

Ett märkligt tidens tecken är att den gamla amerikanska kvinnosakstidningen "Woman Citizen" i ett av sina senaste nummer tagit till orda i ämnet och indirekt ger de unga flic-

korna en vink att ägna saken uppmärksamhet samt att en smula övertänka hur deras oldmodrar på ett lyckligt sätt ordnade upp denna dock livsviktiga fråga.

Tidningen stöder sig icke på några statistiska uppgifter om sjunkande äktenskapsfrekvensen men finner det dock klarlagt, att inom olika samhällsgrupper män och kvinnor numera planlägga sina liv som om varje tanke på äktenskap vore fullständigt utesluten. *Det har blivit för dyrt att gifta sig!*

Sedan tidningen betygat, att den anser ett liv utan äktenskap såsom fattigt och otillfredsställande för både man och kvinna, kommer i en ny liten artikel följande uttalande:

"På tal om äktenskap tro vi, även om kärleksnovellerna berätta motsatsen, att den unge mannen, så långt ifrån att vara den eldige giljaren, behöver lite hjälp av den unga flickan för att komma sig för med ett frieri. Detta är icke ett nytt tidens tecken. Våra mormodrar kände väl till detta förhållande, och dåtidens flickor fingo lära sig koketteriets konst. Att skaffa sig en äkta man var den mest respektabla sysselsättning en ogift kvinna i den gamla goda tiden kunde ägna sig åt, och flickornas uppfostran och utbildning inriktades härpå.

Den unga flickan av i dag serveras i romaner och veckopublikationer sentimentalt skräp om den unge mannen och hans mottaglighet för hennes charm. Man inbillar henne, att det någonsin lever en man, som är förutbestämd för henne, och att Ödet en vacker dag skall sända honom till henne, och att han skall vara hennes drömmars förkroppsligade hjälte. Naturligtvis måste hon vara skön som en uppenbarelse, och för att hon skall bli sådan måste hon använda en viss sorts hudkräm, en viss sorts tvål och vissa forskningsmedel.

Allt detta är emellertid till ringa nytta, när det gäller giftermål och Ödet visar sig föga intresserat av att föda fram den rätte mannen. Den till karaktären gedigna modärna flickan har icke lust att som ett tidsfördriv ägna sig åt fästmansjakt. Hon vill inte gå smygvägar och skick och bruk gilla ännu icke ett mera öppet tillvägagångssätt.

På denna punkt tar man alltför ringa hänsyn till det faktum, att män rätt och slätt äro uppvuxna små pojkar, att de äro blyga i sitt förhållande till kvinnorna och sakna initiativ. Det modärna livet gör det också allt svårare för unga män och unga kvinnor att träffas under enkla sunda förhållanden, där de kunna lära känna, värdera och älska varandra!"

Punkt och slut och reflektionerna få göra sig själva!

Vill Ni ha vackra
hållbara Gardiner

Bästa Fabrikat

Tangens Gardiner
platsens största sortering hos
A.-B. CARL JOHNSSON
Kungtorget.

Begär alltid

**Kobbs
Thé**

MERKUR-TVALEN

skonar kläderna och händerna.
Krymper ej ylle.

Kvinnliga uppfinnare.

Byråchefen i Förenta staternas arbetsdepartement miss Mary Anderson, tidigare värmländska bondflickan Maria Andersson, amerikansk tjänstflicka och fabriksarbetska-
men nu, som sagt, byråchef med et-
60-tal underlydande tjänstemän har utgivit ett värdefullt och uppmärksammat arbete om uppfinningar gjorda av amerikanska kvinnor. Dessa uppfinningar hava, enligt en patentverkets rapporter, under de senaste åren blivit allt talrikare och sinnrikare samt ansluta sig till alla möjliga områden, till hemmet och särskilt köket, lantbruk, trädgårdsskötsel, den kemiska industrien, textilindustrien, transportväsendet, kirurgien m. m., m. m.

**GIV
Frideborg,
Laura
och
Hilda**

**Kvinnornas Tidning
på namnsdagen!**
Presentkort säljas på tidningens
exp. Magasinsgatan 12. Tel. 18070.

PÄRLOR
JUVELER

i modern infattning fördelaktigast
hos

K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

**VISKAFORS
GUMMIKLACKAR**

ÖVERLÄGNA
I KVALITET DÄRFÖR
BILLIGAST

SKANDINAVISKA GUMMIAKTIEBOLAGET, VISKAFORS

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

för alltid på lager alla
VISKAFORS
Gummiplackar till fabrikspriser.

